

NAŠE HLASY

AUSTRIAN INFORMATION
SERVICE
ADDITIONAL SIMPLIFICATION OF
CZECH FRONTIER FORMALITIES

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, February 22, 1964

Ottawa, and for payment of postage in cash.
Authorized as second class mail by the Post Office Department.

No. 7 (354) Vol. X.

SITUACE SE PRIOSTRILA

Arno Hais

Vnitřní poměry v komunistické straně Československa jsou stále napjaté. V posledních měsících je ještě přirostlý, přes to, že vedení strany vyšlo opoštěním náladám vstřícně a obětovalo jim ministerského předsedu Viliama Širokého, ministra financí Julia Duriše a několik dalších poznamenaných stalinistů. Byl to především ústupek slovenské opoště. Ta se však přes to nechce otočit s názorem presidenta A. Novotného, že ústřední výbor KSČ správně rozdělával a měřil "politickou odpovědnost" a "soudní důsledky" a proto mnozí z persekovaných zůstali v jeho očích vinní, pokud jde o jejich činnost ve stranických a státních funkcích.

Nemůže být sporu, koho má prezident Novotný při tomto tvrzení na mysli. Nejde mu nikterak o Slánského nebo Reicina, ale především o tzv. buržoasní nacionalisty ve vedení komunistické strany na Slovensku. Proto slovenská opoště nepolevuje a trvá na tom, aby rehabilitace těch, kdož byli za stalinické éry odsouzeni pro tzv. buržoasní nacionalismus byla úplná, t. j. vztahovala se také na jejich činnost ve straně.

Z toho důvodu nedávne zasedání ústředního výboru KSČ v prosinci 1963, jež mělo na pořadu především ideologickou činnost strany, bylo nuceno znovu se zabývat i tímto ožehavým problémem. Zatím však, co k referátu o ideologické činnosti přijatá resoluce, stejně jako referát V. Kouckého a diskuse k němu, byly zveřejněny, takže je možno si udelet představu, jaká hlediska byla na zasedání zastávána, resoluce k slovenskému problému uveřejněna nebyla a bude důvěrně projednána v orgánech a organizacích strany.

Ve zprávě se praví jediné, že ústřední výbor KSČ projednal zprávu o přezkoumání kritiky pronesené na IX. sjezdu komunistické strany Slovenska v červnu 1950 v souvislosti s bojem proti buržoasnímu nacionalismu ve vedení slovenské strany a přijal k ní jednomyslně resoluci, která bude projednána v organizacích strany.

O několik dní později zasedal ústřední výbor slovenské komunistické strany, který vyslovil rovněž jednomyslný souhlas s uvedenou resolucí o přezkoumání kritiky buržoasního nacionalismu, aniž by blíže naznačil v jakém duchu se toto přezkoumání provede. Naopak tajemník V. Bilák ve svém projevu na zasedání opakoval svůj útok proti "Kulturnímu životu" — centru slovenské opoště — který učinil na zasedání v Praze, a zdůraznil přitom, že v uveřejňovaných člencích nejde jen o omyly, ale o jakousi "vlastní linii".

Z HAMILTONU

Československé Národní Sdružení v Kanadě. — Odbočka v Hamiltoně

uspořádá

VZPOMÍNKOVOU OSLAVU
NAROZENIN
T. G. MASARYKA

V neděli 1. března 1964 ve 3. hod. odpoledne, ve Wentworth Arms Houth, Colonial Room, 30 Main St. E. Hamilton.

Přijďte uctít památku našeho prvního presidenta Osvoboditele. Za Československé Národní Sdružení v Kanadě, odbočka v Hamiltoně:

J. Pavelková, Hubert Obr,
Tajemnice, Předseda.

redakce v posuzování hospodářského, politického a stranického života a to prý jsou vážné negativní zjevy. K podstatě problému pak uvedl, že odsuzují-li se nesprávné protilevinské metody boje proti buržoasnímu nacionalismu, jak byl veden na Slovensku, neznamená to ještě, že tato buržoasní ideologie neexistuje a že není třeba proti ní bojovat.

Z uvedeného lze sondit, že se soluce, o níž je tu řeč, je opět polovičatá, jako všechna dosavadní opatření Novotného při tzv. destalinisaci. Také z celkového zaměření referátu V. Kouckého na ideologickém plánu vyplývá celkem jasné, že KSČ nechce jít po nových cestách, ale naopak hodlá pokračovat ve staré linii a je ochotna provádět jen ty změny, k nimž bude poměry donucena. Je tedy více než pravděpodobné, že do té doby, dokud v čele KSČ bude A. Novotný a jeho klika, k definitivnímu rozhodnutí v t. z. otázce buržoasního nacionalismu na Slovensku nedojde. Ale i tak, je rozhodnutí o přezkoumání postoje vedoucích orgánů strany v této otázce dalším úspěchem opoště uvnitř KSČ.

ČLÁNEK A DOPIS

Milý příteli Majere,

sedám si ke psacímu stroji, a bych k Majerově šedesátce napsal něco o Majerovi, a v tu chvíli mi napadá, proč mám psát o něm, když bych nejráději napsal jemu, a tak to spojuji a píšu o něm jemu. Napadá mi, jaký kus cesty jsme ve veřejném životě ušli spolu, dobře jsme si při tom rozuměli, a jak to už ve veřejném životě chodí, čím více si dva lidé spolu rozumějí, tím méně spolu musí mluvit, a předmětem jejich rozprav bývá pak spíše předmět vzájemného nesouhlasu, který se dorozuměním teprve překonává a vyrovnává. — proto si přece dobří přátelé častěji říkají nepřijemné věci než příjemné a nikdy si nelichotí.

A tak Vám povídám až k šedesátým narozeninám, proč se zalíbením vzpomínám na dobu, kdy jsem Vás poznal, a kdy Vám uelbylo ještě čtyřicet. Bylo to za druhé světové války v londýnské státní radě a můj první vztah k Vám byl trochu jakoby profesorský. Věděl jsem, že jste samotak a tím výše jsem hodnotil Vaši debatu pohotovost a obratnost a hlavně přesnost v rozboru daného tématu. — říkával jsem si: škoda, že ten hoch nestudoval práva! Dnes ten hoch tedy definitivně z hošovství odrostl, sorry to say, ale fakt je, že se obešel znamenitě i bez právnického studia, a že jsme všichni klopýtali a nakonec klopýtli až do úplného nahourání o cožsi něčejšího než paragrafované instituce. A když říkám všichni, myslím všichni dohromady, myslím nás v exilu i ty ubohé únorové vítěze doma, kteří dnes, jak my na Moravě říkáme, nevědí z které do které. Vy jako sociální demokrat, kdybyste byl chtěl tropit s Pierlingerem "socialismus" bez demokracie, mohl jste svou šedesátku slavit v Praze jako ministr, ale Vy jste se mnou souhlasíte, že máme-li se zase jednou dopracovat a dočkat nějakého pořádku, musíme každé stát tam, kam patříme, a s té své posice o ten pořádek usilovat. Vy i já a s Vámi mnoho ostatních máme kus viny, že se demokratický exil organizačně nesjednotil, ale v tom nebyl a není hlavní problém. Naši odpárci doma se ve skutečnosti ta-

ky nesjednotili. Diktatura už si je vědoma, že opoště, kterou vypudila, vzkličila a roste znovu doma a dokonce i v jejím vlastním nitru. Z jejích nevolníků budou nakonec její přemožitelé. Čhtějí, aby se to všechno vyvinulo bez nových zmatků a krutostí, všechny naše zkušenosti nás učí, že k dobrému se dochází spolehlivěji a trvaleji po dobrém než po zlém. A my v exilu začínáme tím, že mezi sebou přemůžeme aspoň ty osobní nedůvěry a rozpory, které nás rozvádějí a rozvedly. Vy po všech vojenských a polemických taženích, které vyplnily Vás život, zaslouhujete dočkat se opravdovského pokoje ještě na zemi a ne teprve pod ní. Což je jádro mého narozeninového vlně, srdečného i uctivého.

Váš Stránský.

Z "Demokracie a socialismus"

NOVÁ MEZINÁRODNÍ BANKA

Toronto (CM) — Kanadská banka, "Toronto-Dominion Bank" oznámila, že se stala členskou bankou nového mezinárodního bankovního koncernu který pod jménem "Midland International Banks" bude mít filiálky po celém světě. Členy koncernu jsou kromě již zmíněné kanadské banky, dvě banky anglické a jedna banka australská. Podíl kanadské banky na celkovém kapitálu obnáší 26 procent.

Z ČESKOSLOVENSKA

17 letá Sylva Gregorová, bytem v Karlových Varech, prodělává ošetřovatelský kurs, diplom obdrží koncem tohoto školního roku. Je první fotbalovou sondkyní na světě. Za 5 měsíců své sondkové činnosti, sondcovala celkem 30 důležitých fotbalových zápasů v západ. Čechách. Fotbalovým soudcem si prý přála být již od svých 10 let. Je proslula již i za hranicemi ČSR. Dopisy od obdivovatelů dostala již z Itálie, Maďarska, SSSR, Ameriky a samozřejmě z ČSR. Časopis poznamenává, že kdyby byla v Americe, že by se byl již někde založil "Club Sylva".

KAMUFLÁŽE V ČSSR!

M. Zvára

Literární noviny z 1. února 1964 přináší sensační exposé jak se v Československu dělají kamufláže k oklamání cizinců. Ve dvoustránkovém článku nazvaném "Jidelna pro cizince" se dovidáme věci, které sice byly všeobecně známé, ale o kterých se zatím neodvážil nikdo psát v komunistických novinách. Autor článku Vladimír Blažek je snad první v celém "socialistickém táboře", který odhaluje a odsuzuje tyto pochůbné metody v takových detailech a s tak pozoruhodnou upřímností. Tak prý třeba v Brně během mezinárodního veletrhu bije do očí kulisovost a náhražkovost mnoha zařízení, které obyčejně fungují jen během veletrhu. Blažek dává tyto příklady: Těsně před veletrhem se natahují v hotelech nové běhouny (které po veletrhu samozřejmě mizí), s obrovskou dýchavičností se vylepšuje osvětlení, zřizují se kavárničky uprostřed Brna, upravují se výlohy a v obchodech je zboží, které jindy není ani vidět. Pak píše Blažek doslova: "Město přestává být městem, stává se obrovskou kulisou pro cizince! Kdoví, zda mají byznysmeni a technici,

které veletrh v Brně soustřeďuje, smysl pro kulisovost prostředí, v němž se pohybují. Má jej však občan, který dobře ví, kdy se stává statistou nesmyslné hry... Pokud promyšlenou koncepcí cizineckého ruchu a turistiky zastupují kamufláže a náhražkové konstrukce, vzniká pro řadového občana této země zajímavý psychologický paradox... Všude se objevuje tendence vytvořit náhražkový komfort, který není výrazem standardu a ze standardu ani nevychází, všude tatáž nervozní snaha ukázat cizincům Československo z nejlepší stránky, dokázat v jediném propagačním triku jeho přednosti..."

Blažek pak podrobně dokazuje jaké takové podvody zanechávají následky v našem národním charakteru a uzavírá: "Komplex nádutosti a i meněcenosti, podlizavost i tendence zastírat, metoda kamufláže, tektická představa o Západě a jeho civilizaci jsou svědectvím o patologických poruchách národního charakteru. V dnešním světě se problematika národní povahy vyjevuje nejplastičtěji při kontaktech mezi našimi občany a cizinci..." Ke křivení národního charakteru podle Blažka přispívá také ta okolnost, že je nedostatek vlastní zkušenosti při poznávání světa jako celku. Cestování do zahraničí a zejména na Západ je stále ještě výsada především sportovců a umělců. V tom hlavně by měla nastat pronikavá náprava!

Blažek však sám asi v nějaké pronikavé nápravě nevěří. Ale snad se mu trochu ulehčilo, když o tom všem napsal. A literární noviny si zaslouží pochvalu, že tak upřímný kus pravdy otiskly.

NECHTELÍ ZPÁTKY

Aby ukázal, že také Českoslováci se mohou podívat do světa, zorganizoval ČEDOK na Sylvestra autobusovou výpravu do Vídně. Přivezl asi 350 osob, kteří oslavovali Sylvestra "pod věchýtkem" v Grinzingu. Když počítal své ovečky k zpáteční cestě — nedopočítal se šesti osob. Ty zůstaly ve Vídni a požádaly o politický asyl.

PERSPEKTIVNÍ PLÁNOVÁNÍ V PRAXI

V r. 1960 přišlo ministerstvo hutí a rudných dolů s návrhem: snížit těžbu mangánu — máme ho dost! Ředitel rudných dolů ve Špišské Nové Vsi oponoval, ale plánovači mu pohrozili trestem, že nevidí věci "v perspektivě" a hájí lokální zájmy... Nedalo se nic dělat: snížení těžby mangánu bylo r. 1961 naplánováno. V minulých ložiskách musili přestat těžít. V dalším roce těžba klesla na polovinu kapacity r. 1960.

A pojednou se v r. 1963 objevilo, že mangán je málo. A totéž ministerstvo přišlo s návrhem: Těžbu mangánu zvýšit, bez něho přece nemohou hutě pracovat. A tentéž ředitel dolů ze Špišské Nové Vsi na to povídal: Těžbu mangánu zvýšit můžeme, ale znovutevření zanedbaných ložisek bude stát deset milionů korun. A původní kapacitu těžby z r. 1960 můžeme dosáhnout drahá tedy "perspektiva" pláno-draho tedy "perspektiva" pláno-váči.

DÁMSKÝ ODBOR ČSNS TORONTO

Schuze Dámského odboru ČSNS Toronto je ve čtvrtek 20. února, v Sokolovně na Dupont Street, v 7.45 h. večer. Paní Nichols předvede zajímavá uspořádání a aranžování květin.

NÁKLAD DENNÍCH ČASOPISU KLESA

Lednová zpráva úřadu "Audit Bureau of Circulations" uvádí, že v roce 1963 poklesl náklad denních časopisů v USA a v Kanadě. Průměrný náklad v roce 1963 činil 112,919,945 výtisků zatím co v roce 1962 byl průměrný náklad ještě 114,644,118 výtisků.

VČELY — STACHANOVKY

Hong Kong (T-L) — Úřední čínská komunistická tisková služba "Hnhua" oznámila, že včely v komunistické Číně v minulém roce podstatně zvýšily výrobu medu. Zvýšení prý dosahuje až 50ti procentní zvýšení. Ve zprávě je dále uvedeno, že tři čtvrtiny čínských včel jest domácího původu a jen jedna čtvrtina byla dovezena do Číny z Itálie a Ruska.

KANADA VYVÁŽÍ VODU

Hong Kong (CM a NYT) — Kanada zahájila koncem ledna vývoz vody. Anglická kolonie v Hong Kongu trpí největším suchem ve svých dějinách a vyslala proto zvláštní obchodní misi do Vancouveru aby tam sjednala dovoz pitné vody z Kanady. Vodá je v Kanadě plněna do plechovek s obsahem 48 uncí které se budou prodávat v Hong Kongu po 40 centech. Poměrně vysoká cena kanadské vody nebudou dostupná většině obyvatel Hong Kongu jež se bude musit uspokojit s dosavadním denním přídelem dvou kbelů. Druhá obchodní mise z Hong Kongu se nachází v kom. Vině, kde rovněž vyjednává větší dodávku vody.

FRANCOUZSKÁ LÉTADLA PRO AUSTRALI

Melbourne (NYT) — Královské australské letectvo objednalo ve Francii celkem 100 tryskových stíhacích letadel značky "Mirage". První dvě letadla byla Austrálii dodána v lednu t. r., další budou následovat v období příštích tří let.

MÉNĚ SLOV A VÍCE ČINŮ?

Dr. Max Howell vyučující na universitě provincie Alberta se vrátil ze studijní cesty Evropou a Sovětským svazem, kde porovnával sport tanních států s sportem v Kanadě. Po svém návratu prohlásil, že základní chybou kanadského systému vzdělání jest skutečnost, že se sport v Kanadě nikdy nestal důležitou součástí kanadského způsobu života jako tomu je u národů evropských. Závěrem pravil Dr. Howell, že Kanadčané musí sport účinně provozovat a ne zůstat jen národem diváků pozorujícím sport z tribun stadionů a televizních přijímačů. — K podobným závěrům došla již řada veřejných činitelů a vychovatelů. Kdy konečně se přejde od krásných a moudrých slov k činům?

114 NAROZENIN T. G. M. BUDE VZPOMENUTO KONCETEM 8. BŘEZNA O 3 HOD. ODPOLEDNE, V MASARYKOVĚ DOMĚ

REV. MILAN OPOČENSKÝ V U.S.A.

IS IT POSSIBLE TO BE
THAT CONFUSED?

Krátká otázka, která v sobě zahrnuje velmi výstižně kritiku přednášky Milana Opočenského, kterou přednesl dne 29. ledna 1964 na Univ. of Wash. v Seattle na pozvání místních studentských náboženských organizací, které spolupracují s NSCF (National Student Christian Federation).

Na vysvětlenou: Rev. M. Opočenský je evangelický farář v církvi Českých Bratří a r. 1954 byl jmenován asistentem dr. Hromádky na Komenského fakultě systematické teologie v Praze. Je synem faráře, jeho matka prý také studovala teologii. Přednášel v mnoha zemích, východních i západních, také v Africe. Je členem ve WSCF (World Student Christian Federation) a WCC (World Council of Churches). Reprezentuje svoji zemi ve UPC (Christian Peace Conference).

Is it possible to be that confused? Otázka, kterou mi dala neznámá studentka. Seděla vedle me, pozorně naslouchala, vrtila pochybovačně hlavou. Jak odpovědět? Myslím, že otázka sama, plná pochyb, zahrnuje v sobě také odpověď.

Byla to dlouhá přednáška, přinesla málo myšlenek. Poslouchat tu měl velmi těžkou práci: zachytit alespoň něco konkrétního v záplavě prázdných frází. Některé body stojí za zmínku:

V úvodu Opočenský zdůraznil, že se hodlá vrátit domů.

1. Situace křesťana v socialistickém státě je mnohem složitější než si myslíme. (V tom bychom mu mohli dát za pravdu.)

2. Opočenský věří v socialismus.

3. Nedebatuje s Marxisty o tom, zda Bůh existuje či ne. On ví, že Bůh je a s nikým se nebude o jiné možnosti bavit.

4. Marxisté docházejí dnes k názoru, vynucenému skutečností, že jejich směr bude v budoucnu nahrazen jinými!

5. Západ a východ se mohou domluvit. Vždyť oni vlastně nejsou tak moc východní. Východ, víte, pravý východ je mnohem dál. Tak my můžeme vlastně

mluvit o rozmluvách západu se "západem".

6. Cíloha křesťanství: křesťan musí Marxisty přivést na pravou cestu, usměrnit je: pomocí koexistence (čili pomocí udržet Socialistické zřízení.)

Opočenský mluvil se zápalem, přesvědčivě, ale jenom tomu, kdo se dá ukoľchat sladkou řečí. Ani jediným slovem nenapadl Západ. Mluvil o chybách, kterých se Marxisté dopustili. Mluvil mnoho o svobodě a svobodném člověku!

Po přednášce tu byla záplava otázek, písemné dotazy. O. měl čas odpovědět jenom na několik. Odpovědi vyhlábavé, pokroucené. Na př. Jste Marxista? Jo, to je těžké. Já jsem Marxu studoval a našel v něm hodně dobrého.

Jak ospravedlníte jako křesťan prostředky komunistické strany? Na to se člověk musí dívat s odstupem času a pak se to jeví v docela jiném světle. A znovu: udělali jsme chyby atd.

Či učení uznáváte: Kristovo, Freudovo, Marxovo nebo Kafkovo? Marx si vzal mnoho z křesťanství, ale jenom horizontální složku. Mě zajímá hlavně ta vertikální. My jim musíme tu vertikální složku ukázat. Ano, je na nás, křesťanech, abychom komunistům vysvětlili, že my máme pravdu a ne oni. Oni se měli, vždyť oni vlastně ani nevědí o čem mluví!

Opočenský sklídl veliký potesk. Mládě je vnímavá a dá se snadno strhnout. Kromě toho je to velmi příjemný výhled do budoucna, který ukazuje zdánlivě snadnou cestu k řešení obrovských problémů. Člověk by chtěl křičet: Nebuďte tak důvěřiví! Myslete! Zkoumejte! Buďte důstojní!

Jak může člověk, který o sobě hlásá, že je křesťan, odbýt frázemi: "Udělali jsme chyby" a "s odstupem času" ukrutnosti, které spáchal "jeho systém" na milionech nešťastných obětí? Mluví o nápravě? Ani jediným slovem! Jak vysvětlil na př. takovou maličkost, že se snaží zavádět tento "chybný systém" v dalších a dalších zemích?

Odecházel jsme znechucení a roztrpčení. A při tom všem se člověk neubránil pocitu lítosti, který se mu pomalu vkrádá do duše. Lítosti nad tím pokroucením, pokřivením člověkem, který o sobě prohlásil: "I hope I am not brainwashed." To je představitel "nového hnutí" v naší vlasti. Is it possible to be that confused?

BABIČKA NA TRAMVAJI

Následující citát z pražské Kulturní Tvorby z 12. prosince nepotřebuje komentáře. Je smutným svědectvím života v komunistickém ráji...

"Byla jsem uřednou svědkem přímo neomaleného, hrubého napadání. I když připustíme, že existují krádeže a že se krádeže musí trestat, je úměrné, aby babka za krádež deseti deka kávy byla zotuzena veřejně tak, že se oběřila? Nedávno chtěla jedna stará paní vyskočit za jízdy z tramvaje. Byla jsem při tom... Ta žena, o které mluví, má zehromlou ruku, nad to bez prostředníku. Vstoupila, dala do pokladky prvních dvacet haléřů... v tom byla zadržena mužem od dopravních podniků. Ihned hnul žem postřkem do vozu, ačkoli se bránila, že má v dlani ještě dalších čtyřicet haléřů... Zaměstnanec podniků křičel, byl nadutý, předležitý. Ukažte legitimaci! Nehrajte divadlo! To známe! Zaplatíte pokutu! Předvedu vás na esenbé! Cloumal ji taškou, aby mu legitimaci vydala. Žena tvrdila, že tedy měl počkat, aby měl důkaz. Nakonec se roztřásla v nervovém záchvatu a chtěla vyskočit za jízdy z tramvaje... Tramvaj za celé té scény mlčela. Nikdo se té paní nezastal, nikdo tramvajáka neokřikl. Celá tramvaj nechal tu ženu brečct, třást se, nechala ji marně dovolávat se spravedlností. Koho, čeho se bojí? Bojí se, či jsou tak pohodlní? Přece — i kdyby uvažovali docela sobecky: dnes se stala taková věc člověku a dovolili to, mlčeli, a zítra se stane jim."

MEZINÁRODNÍ MĚSTO

Paříž má dnes kolem osm a půl milionu obyvatel. Je to město přitažlivé nejen pro Francouze, jichž se v něm každým rokem usidluje téměř sto tisíc z venkovských departementů, ale také pro cizince všech národností. Nemáme ovšem na mysli bohaté turisty s travel-checks, nýbrž naopak osoby, které přicházejí do Francie hledat zaměstnání.

Pokud jde o zaměstnávání cizinců pobíjí Francie všechny rekordy: poskytuje zaměstnání celkem 1.800.000 cizincům — Italům, Španělům, Belgičanům, Portugalcům, Němcům, Polákům a příslušníkům mnoha jiných národností.

Jana Masaryka, syna prvního presidenta československé republiky T. G. Masaryka, ponořila oklamany národ, náhle se probouzející do hrozné skutečnosti, ve fatalistickou apatii. Z té se již neprobral ani po odstoupení presidenta Beneše.

Pouze dobře vycvičení přívrženci nového režimu naslouchali s nadsením stále přítomným hlasům domlouvajícím občanstvu a hlásajícím vítězství socialismu rozhlasovým zařízením ve všech náměstích a ulicích města. Byl to další paradox výhodného pohodlí, že pouliční rozhlas byl původně zaveden Němci za války a tak radiové vlny nyní přenášely halasná hesla nepříteli rozdílná od těch bývalých, jež zaznívala před několika lety; i ústa, jež je vykřikovala, byla stejně drzá a panovačná.

Tyto tragické dny manželé prožili v Praze, neboť Oldřich si vzal několik týdnů dovolené. Jeho zdravotní stav se zhoršil do té míry, že jako náhradník byl na jeho místo poslán z ústředí jiný inženýr. Alenín manžel býval dříve velmi ctihodný a dbal svých povinností, tentokrát však uvítal příležitost, jež případně slibovala, že se zbaví své služby nadobro. Nyní, když viděl přicházet ty nevyhnutelné události, jak komunisté se zmocňují všeho hrubým podvodem, tento dříve tak energický muž se zalekl čelit nezbytnému vývoji, jak jej musel očekávat každý zaměstnanec ve vedoucímu postavení.

Na neštěstí po několika dnech jeho dovolené naléhavý telegram

NEPOSLUŠNÁ DRUŽICA

Co se dá robit, ak umelá družica odmietne poslúchnut rozkaz, aby prestala fungovať? Asi nič. Nechaj ju, nech funguje ďalej... To je prípad prvej americkej spojovej družice zo série Relay. Táto fenomenálne úspešná družica, za sadenú do obežnej dráhy v decembri roku 1962, mala prestať fungovať pred pár týždňami, aby uvoľnila rádiotelegrafické vlnové pásmo pre iné účely. Ale neposlušná družica funguje ďalej, a to práve tak dokonale, ako pri televíznej reportáži z washingtonskej národnej galérie, keď tam došla Da Vinciho Mona Lisa z parížskeho Louvru.

Do konca roku 1963 bola družica Relay v prevádzke 358 dní, teda dlhšie ako hociktorá iná spojová družica. V tomto čase, mor rozpätí zaokrýla plných 290 hodín vysielaceho času, väčšinou na dlhých rozhlasových vlnách alebo pre televíziu.

Co sa stalo, že družica Relay funguje dlhšie, ako bolo vytáčané?

Inžinier Dunphy, zo spoločnosti R.C.A., ktorá družicu postavila, to vysvetľuje nasledovne: Do družice bol zamontovaný elektrolýtický materiál, ktorý mal postupom času rozpostíť spojenie medzi slnečnými bateriami a vysielacími zariadeniami, a to pravidelným tempom, s tým, že rozklad spojenia nastane 31. decembra 1963. Máme za to — dodal inžinier Dunphy — že zovňajšia teplota okolo zariadenia bola nižšia, než sa očakávalo, a tak tempo rozkladu spojenia bolo pomalšie.

Tak či onak, americká spojová družica Relay číslo jedna umnoží

nila azda stamilionom ľudí — pred železnou oponou i za ňou — videla takrečeno simultánne televízne zábery z týchto pamätihodných udalostí roku 1963:

... reortáž z výstavy Da Vinciho diela vo Washington... korunovácia pápeža Pavla šiesteho, Slávnosť v Bielom dome, pri ktorej bolo Churchillovi udeľené americké občianstvo,

... otvorenie valného zhromaždenia Spojených národov v New Yorku,

... reporáž z vojenskej parády na moskovskom Červenom námestí...

A napokon pohrab prezidenta Kennedyho a prvú reč nového amerického prezidenta vo Washingtonskom Kongrese...

MEZINÁRODNÍ TĚLOCVIK

Holandsko — Belgie v tělovýchovných mužů skončilo výrazným vítězstvím Holanďanů 267,80 : 263,75. V družstvu Belgie chyběl nejlepší Belgičan Marteaux jeho účast v závodě by jistě poněkud snížila velký bodový náskok Holanďanů. Vítězem závodu se stal přeborník Holandska Jaegers s 56,90 body, následován Belgičanem Ghesquiere (54,70). — Štíg Lindeval švédský přeborník, zvítězil přesvědčivě v závodě ve volných sestavách který se konal v Halmstadu. Ziskal 56,05 bodů, druhým byl Wirhed (55,70), 3. Lindgren (55,60), 4. Koon (55,40), teprve na pátém místě se umístil známý olympionik Thoresson s 55,35 body.

ZEMŘEL NAM NÁS DĚDEČEK

pan KAREL JINDŘICH

lékárník z Vídně.

Po krátkém utrpení vydechl naposledy v pondělí odpoledne dne 10. února 1964 v Hamiltonu.

Odešel dobrý člověk, který nikdy nikoho nezarmoutil. Bude žít stále v našich vzpomínkách.

Eva Havlíčková, dcera
Vojta Havlíček, zet
Eva Rentonová (vnoučka)
s manželem
Steve a Kim, právnická.

Prosíme, aby místo květinových darů bylo pamatováno na sociální fond ČSNS v Kanadě.

SETKÁNÍ S KOMUNISMEM

(pokračování z min. čísla)

Udavačství hrozilo všude. Korističníci, přípravníci se na poslední rozhodující ránu postupně nasadili své špehy, kde se to jen dalo. Jeden jediný závod, jedna továrna, jeden obchod, jednoduše kterýkoliv podnik neúšel organizovanému dozoru zřízení partaje. Ani činžovní domy neunikly ušetřeny. Policie pak se stala hlavní složkou veřejného života. A tam, kde byla policie, bylo také zatýkání. Politické odpůrci v první řadě a "pomahači kapitalistů" v druhé řadě se stali hlavním terčem pozornosti. Vše cizí přicházející ze zahraničí, vyvolávalo podezření. Nové panstvo na sebe nebralo nejmenšího rizika.

Syn Aleniny podnájemnice se zapsal na univerzitu. Jeho studie však byly neustále rušeny tlakem, který vykonával politický výbor studních infiltrovaných komunistů. Nejen ti zámožní a kapitalisté byli podezřelí. Též student, jenž mohl mít nějaký vztah k lidvějším majitelům zahraničních majetků nebo zájmů, byl nucen dokazovat své sympatie ke komunistické ideologii. K tomu mu bylo dáno hojně příležitosti. Musel pihně navštěvovat politické schůze a shromáždění, a pomáhat "dobrovolně" na častých "brigádách" v lesích, na poli nebo i v dolech. Není divu, že zbylo málo času na studie, to však nerozhodovalo.

Vše jde "podle plánu."

Po nějakou dobu mládý student, žijící v Aleníně domácnosti,

ti, byl hlavním pramenem informací o politickém dění, o kterém se veřejnost stále méně dovídala z upadajícího tisku. Avšak nadále těchto několik lidíček mělo dostat informace přímo od pramene. Osud tomu však chtěl, že nejdříve mělo dojít ke krizi.

Někdy se vysutku zdálo, že rudí tvůrci historie napomáhali nutnému tempu událostí nejhnusnějšími metodami, jež obkloovali v nedávné minulosti. Jednotlivé děje prude se vyvíjejícího dramatu tihly ke konečnému uzávěru. Brzy po sobě následovaly tyto události: Nezdárený pumový útok na několik členů vlády; nesnesitelné se zvyšující tlak na demokratické členy vlády; zamítnutí účastenství na Marshallově plánu na rozkaz z Moskvy; katastrofální sucho v celé východní Evropě ignorováno západem, na to "velkodušná" pomoc Sovětského Ruska ve formě do dávek obilí, vyvážená nestoudným vykořisťováním československa na poli průmyslovém; příchod emisara Váleriana Zorina, který dělal konečný pořádek před neodvratnou pohromou; vynucená resignace nekomunistických ministrů; otevřená přeměna republiky v policejní stát, připravovaná ozbrojením policií a dělníků; generální stávka z rozkazu komunistické strany, jež měla dokázat naprostou solidaritu pracujícího lidu; a konečný akt rudého násilí — komunistická klika dosazená ruským hostem se zmocňuje vlády.

Bezprostředně následující tajuplná smrt ministra zahraničí

ho volal nazpět do práce. Rozhodl se, nechat Alenu v Praze, neboť chtěl za každou cenu zkrátit svůj pobyt v továrně a skončit tamní službu. Jak rozumné bylo jeho rozhodnutí, se mělo ukázat za několik týdnů.

Za jeho nepřítomnosti se nervosita Aleninyh spolubydlících tak vystupňovala, že se rozhodli utéci přes hranice. A bylo k tomu mnoho důvodů. Sotva bylo po převratu, nově nastolený policejní režim si zajišťoval moc hromadným zatýkáním a čistkami. Mnoho kolegů mladého studenta bylo prohlášeno za nespolehlivé vlivem jejich dřívější služby v zahraničním vojsku. Jak dlouho tomu bylo, co těmto hochům se dostalo jásavého přivítání vracejících se hrdinů?

Nyní neminulo dne, aby nezmišl nějaký přítel neznámý. Buď byli zatčeni — v tom případě prozatím jejich osud byl neznámý, ale mohlo to znamenat pouze vězení či pracovní tábor — nebo se jim podařilo překročit hranice do Německa neb Rakouska.

Ač vše to zjevně byl jen začátek nastávajících věcí, přece Alena rozpoznávala osudné známky valící se hrůzy. Vždyť již jednou se ji těsně přiblížila! A když jednoho dne k nim přišel přítel studentův, jeho kolega známý svým obdivem pro nový pořádek a nadšeně prohlásil: "Vše jde přesně podle plánu", Alena beze slova odešla z pokoje. Přehodila si plášť a zajela si na Staré město k panu Eisnerovi. Byl to jeden ze zaměstnanců Židovské náboženské obce.

Další exodus.

Julius Eisner ztrávil válečná léta v Palestině a vrátil se do vlasti dva roky po skončení války. Netrvalo to dlouho a již mu připadalo, že čte písmo na zdi. Avšak dříve než se navrátil do mezitím samostatného Izraele, rozhodl se přesvědčit o nutnosti emigrace co největší počet svých židovských známých. Proto také přijal místo úředníka u židovské správy, což mu umožňovalo dosažení jeho cíle.

Osud tentokrát nastavil svou milosrdnou tvář nebo nepatrný zbytkům československého židovstva. Krátce trávající přátelství mezi Československem a Izraelem bylo živeno nadějí komunistického režimu, že máde nového kamaráda v podkopané činnosti, tentokrát na Sředním východě. Proto jinak těsně zavřené dveře se otevřely legálnímu vystěhovalecvi Židů do Izraele. Mezitím tisíce a tisíce mladých se odvažilo k úniku přes těsně chráněné hranice, kde mnohdy z nich podlehl kude vystřelen na něho jeho vlastní krajanem. Další tisíce se usazily u západních vyslanectví, aby se přesvědčily po marném čekání o nezdaru svého počínání.

Stát Izrael byl prohlášen samostatným několik měsíců po komunistickém puči v Československu. Ale již dlouho před tím mnoho mladých lidí šlo do Palestiny na vojenskou službu a byli k tomu nyní dokonce vybízeni komunistickou vládou. Avšak možnost emigrace ve větším měřítku se ukázala teprve po vyhlášení izraelské samostatnosti. (Pokračování příště)

BACH NA PODZIM

Jean-Paul de Dadelsen:

(Úvodní báseň ze stejnojmenného cyklu)

Dnes večer u zdi pod lipami židů, paměťlivě dobře
abudu milé nepříteli vymezenou, se v černých kloboucích procházejí.
Pláň a náhota bratří, mír budí s vámi!
Zblýlý den tůdní, sobota, se k slunci jde hřít už slábnoucímu.
Hle den, kdy ranami říjnu otevřená si země připomene,
že kdysi dříve v smutném komoře svých dírob nesla
telo syna člověka.

V kostele ženy teď plně díš dle drhnu a za chvíli
každá k domovu vrátí před prahem zamést a olejem naplnit
lampy sedmého dne.
Předtím jsem se, abychom nesti vás a ne jeho břídně složili.
Jako jak na vinici najatý dluh vraceti se až s večerem.
Jásk na prahu poslední let, noci týdne jak sladké je stýct
přelhu neděle pod obzorem krok.

Jedné ořech zruť ještě dává zpožděním plodům, podobným našim mozgům.
Vše, jenž v trávěch a na vodě střídá svou kořist spáděho listu
co tam otevře prostor až dosud zahalený.
V rozpadlém hnízdě u okna vlaštovka v spěchu
kříd směrem už ale do jiného kraje, Vltavě buďte,
— necti našeho dne, sobota vířota našeho, doba dni náruči otevřených!
paz, mi srdce se raduje.

Z francouzštiny přeložil Jaromír Petříček.

NOVÁ BÁSNICKÁ SBÍRKA

Miloslav Zlámal:

"ZPEVY Z MODRÝCH HOR" "Songs of the Blue Mountains."

Společnost pro vědy a umění (SVU) - Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, Inc., vydává v těchto dnech v knihtlačiarni "LITERA" v Torontu, pozoruhodnou novou knihu československého básníka Miloslava Zlámalu. Grafickou obálku umělecky navrhol akademický malíř Jaroslav Sejnova. Úvodní slovo napsal lite-

rární kritik Jaroslav Trnka, redaktor literární revue "Rencontres" v Paříži.

Miloslav Zlámal je jedním československým básníkem, který píše česky a slovensky. Kniha bude další ozdobou vydavatelství SVU a literární - uměleckým přínosem Společnosti pro vědy a umění.

JOHN F. KENNEDY A UMĚNÍ

Účast básníka Frosty při slavnosti inauguraci presidenta Kennedyho nebyla jen dojemnou novinkou, ale jak se brzy ukázalo, promyšleným symbolem, který nebyl zrazen ani dalším vývojem. John F. Kennedy usiloval o to, aby představa Bílého domu byla ve Spojených státech spjata se snahou o nejvyšší uměleckou úroveň. Paní Kennedyová nově zařídila presidentské sídlo historicky stylovým nábytkem a umělcům v Bílém domě byli častými hosty. Pablo Cassals, Igor Stravinský, George Balanchine, Gian Carlo Menotti, Leonard Bernstein, Elia Kazan přicházeli do Bílého domu, a hosté tam vedle klasického nebo moderního baletu slyšeli poezii Alžbětská domy, nové drama Thorntona Wildera nebo nejlepší zpěváky. Při tom umění nebylo jen vnější okrasou: president Kennedy i jeho žena se obklopovali umělci. V divadle i filmové herci byli často zváni presidentem na oběd nebo na večeři. Americké noviny za necelé měsíce od smrti Johna Kennedyho uveřejnily takové množství osobních a intimních vzpomínek umělců a hudebníků nebo divadelních kritiků na setkání s manželkou Kennedyových, že by z nich snadno bylo možno sestavit celou knihu. O mnohých setkáních umělců s presidentem veřejnost ani nevěděla, protože nebyl žádný přepjatý zájem o jejich publicitu. Ale na příklad v Hollywoodu mnoho lidí pocítilo smrt presidenta Kennedyho jako velkou osobní ztrátu, ztrátu blízkého přítele.

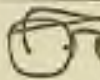
John Kennedy si vážil duchovního života. Usiloval o nadprůměr ve všech oborech. A tak se také staral o umění, které považoval za nezbytné pro zdravý rozvoj a životaschopnost národa.

President Kennedy vytvořil poradní umělecký sbor, který by usiloval o to, aby se na umění pamatovalo při všech vládních akcích, kde je pro ně místo. Není

proto divu, že mezi návrhy, jak nejlépe uctít jeho památku se nejčastěji vyskytla myšlenka, aby chystané kulturní středisko ve Washingtonu dostalo jeho jméno. Ještě než byl v kongresu předložen tento návrh, noviny otištěly dopisy nesčetných doporučujících, aby kulturní středisko ve Washingtonu neslo jméno zvěčnělého presidenta. Kennedy dosáhl toho, že umělci, kteří tradičně v mnoha zemích se cítí jaksi mimo hlavní proud veřejného a politického života a ocitají se často v opozici proti vládě, měli za jeho presidentství pocit, že jsou doma, že je dbáno jejich hlasu a tvorby a že spolupřetvářejí tvář své epochy. Kennedy jim často mluvil z duše.

Černeck starostou

Mattawa, Ont. (CM) — Dr. S. E. Monestime byl v obecních volbách zvolen starostou obce Mattawa a je prvním černošským starostou v Kanadě. Dnes dvaapadesátiletý Dr. Monestime se narodil v Haïti, do Mattawy přišel před 12 lety. Kromě angličtiny ovládá francouzštinu a protože má manželku ruského původu, domluví se starosta Dr. Monestime i s občany slovenského původu.

L. LUNSKÝ, OPTIK
Prohlídky očí • Zhotovení brýlí
Prověřená kvalita
Novotníma český
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. West - Toronto 2 B, Ont. EM 2-3226
LETADLEM V LETĚ TORONTO VIDEŇ A ZPĚT na 21 dní (podléhá schválení vlády) **\$479.30**
ZVLÁŠTNÍ VÝPRAVA NÁVŠTEVNÍKŮ Z ČESKOSLOVENSKA — LODI POUZE \$334.00

Matouš LAMPA:

DVA PETROVÉ

(MALÁ EVOKACE TÝDNĚ, KTERÝ NÁM VZAL SVOBODU.)

Petr Vydraň, student posledního ročníku na technice, nikdy nezapomene na to loňské dopoledne na nádvoří kasáren v Ruzyni, kde on i jeho koleji byli vyznamenáni vysokými vyznamenáními za věrnost a za odboj proti německým okupantům za války. Zvláště dnes se mu vrací obraz matky jednoho z popravených studentů a její slova, jinní zapisovala všechny přítomné abychom byli jednotní a nikdy nedovolili rozdělení národa. To tedy bylo loňského podzimu, zrovna ve výroční den 17. listopadu... A večera právě ti, co byli loni přítomni na té ceremonii v Ruzyni a dokonce tam studentům udíleli medaile, dali sami rozkazy, aby se znovu zakročilo proti vysokoškolským studentům a aby se dokonce do nich střelilo.

Petr se teď nemůže vrátit do své koleje. Byl včas varován, že právě zřízený akční výbor koleje pod vedením paní Hofmanové, která měla dozor nad všemi uklízečkami a kuchyní, má o něho veliký zájem. Je tedy lépe se držet stranou. Stejná situace je i na fakultě, ne-li horší. Možná, že uvidí nějakou známou tvář, bude-li se pohybovat někde kolem Karlova náměstí. Snad ho poznají přátelé v jeho černých brýlích, které si pro jistotu nasadil, neviděl-li je náhodou on sám dříve. Nebo bude snad ještě lépe si vypít alespoň černou kávu v téhle zimě v některé z malých kaváren v přilehlých ulicích.

Petr vlastně neví pro co se rozhodnout a jeho oči nervozně tékají z předmětu na předmět ve výlohách obchodů. Jen automaticky prohlíží názvy knih v knihkupectví a zjišťuje, že to jsou vlastně lékařské knihy. Jde dále, až jeho oko náhle spočine na ostrůvku černé tabulky s bílým písmem, která je připevněna u vchodu do sousedního domu. Tolikrát tudy přece prošel a nikdy si jí nevšiml, až zrovna dnes. Nápis na ní říká: "Madame Sichar-Psycholog."

Tato madame však už vegetovala po léta v podhoubí novoměstských škol. Mnoho studentů si sem chodilo s nabrat odvahy před zkouškami nebo poradit ve svých milostných záležitostech, výmky-li se tyto z ruky. Petr nespadal do žádné z těchto kategorií, ale tabulka jej přece v tomto okamžiku zaujala. Alespoň tu bylo v jeho těkání myšlenek a dojmů něco pevného. Co aby se tak zeptal na budoucnost? První jeho reakce na tento nápad je odmítnutí: hlou-

KNÍHA ESEJŮ O ČESKÉ LITERATUŘE

V holandském nakladatelství Mouton & Co. v Haagu vyšla pod záštitou Společnosti pro vědy a umění (SVU) nová kniha profesora srovnávací literatury na Yaleově universitě dr. René Wellka "Essays on Czech Literature" (Eseje o české literatuře). V této anglické knize je devět Wellkových esejů, ve kterých jsou zajímavé poznatky jak pro Čechy nebo Slováky, tak i pro čtenáře, který má o československé kultuře jen znalosti ze školy. První esej analyzuje dvě tradice české literatury. Další tři esej se zabývají českou literaturou v letech 1918—1938, 1948—1953 a konečně v nynější době. Dvě esej věnuje dr. Wellk Karlu Čapkově a T. G. Masarykově Pro Američana. Kanada nebo Angličana jsou velmi zajímavé esej o českých námětech v anglické literatuře a o noměru K. H. Máchy k anglické literatuře. Konečně devátá esej se zabývá německým podílem na literatuře v Čechách. Kniha možno objednat na této adrese: Mr. Oldřich Černý, 1826 Harvard Street, N. Washington 9, D. C. Členové SVU platí za knihu sníženou cenu dol. 5.35 i s poštovným.

post. Ale v zápětí s údivem zjišťuje, že vchází pootevřenými domovními dveřmi a že je poslušen dodatku tabulky: schodiště na dvoře, druhé poschodí, prosím zvoňte dvakrát. Kam se to až točí to schodiště? Je to přece jen v druhém patře. Ty brejle může teď už sundat.

Ale už je tomu stoupání konec a po dvojím zazvonění otvírá Petrovi paní, asi čtyřicátnice. Zřejmě odběhla právě z kuchyně, protože měla na sobě kuchyňskou zástěru. Petr se dívá na hodinky a srovnává čas s posledním údajem tabulky, která říká, že se tu věští od jedné do šesti večer, a teď právě čtvrt na dvě. Novoměstská Sybilla se omlouvá, že se dnes zpozdlila, a odkazuje Petra do salonu. Odbíhá zpět do kuchyně, odkud je cítit připálená cibulka. Už je ale zase rychle zpět a zaplazuje Petra tímto přívalem slov: "Co račte, prosím, krásl? Nebo karť? Malá 10, velká 25 korun. Račte se posadit."

Petr nerozumí průpovídky, již se sezení započalo. Vědma si však velmi rychle ochočuje neznámo a z jeho iracionálního rozstoku se usazují první krystaly poznatků, jež přednáší svému klientu: "Tady z ruky vidím, že pan je nebo chce být doktorem. Možná taky inženýrem. Pán k tomu nemá v žádném případě daleko. Pán má i umělecké sklony. Pán at si dá pozor na tu malou brunetu, co mu právě vchází do cesty. Pán došel v životě jen nepochopení. Pán nehledá peníze, ale peníze přijdou za ním... Poslyšte netrpí někdo z vaší rodiny očím neduhem. Vidím při Váš černé brýle... Počkejte ale, počkejte, nejste vy taky jeden z těch mládenců, co tu v pondělí a večera pobíhali kolem techniky a tak pokřikovali? Už večera jeden byl u mne. To tak. Nejdřív pokřikovat a dát se strhnout k hloupostem. Hlavou zed' neprorazíte. To jste se měli nejdříve zeptat mne, co dělat. Nebo ti páni co vás svedli. Víte, měli Němci za války do koncentráku a pohyla sem tam tři roky. Přezila sem to a na cestě domů sem se seznámila se svým starým. Škoda, že tady není, ten by Vám o tom mohl říct víc. Víte, nebejt Rusů, tak nevim. Máč hvězdy říkají, že Západ a Východ se dohodnou. To ten váš Petr a ostatní ministři se měli nejdřív zeptat u mne, než abdikovali. A že Vy ste taky jeden z těch mládenců?"

Sybilla odchází přivítat okno, protože bylo po spálené cibulce už dostatek vyvětrání, a začne to být zima. Petrovi je užko a chce okamžitě odejít. Zruže se a lesknou na oči, řekne, že ne, on nebyl s Nazaretským a zamilováným přízvukem dokonce se vmlouvá, že sem přišel, aby věděl, má-li se přihlásit ke zkoušce už v tomto termínu nebo až v podzimním. Byl nedávno nemocen, tak že nevěděl, nebyl-li to lépe odložit. To že byl v škole. To že je v škole. Už musí být omlouba z ve škole. A taky, že je deset korun.

Horempádem opouští výtah, z něj jakoby se stala láva leová. Schody se prudce točí dolů, tentokrát jako do studny. Asi v polovině schodiště se vynoří muž vcházející z mužského přízemí. Ačkoliv civilista, má na rameni pušku, jejíž řemen se svíjí novostí. Na pravém rukávě má rudou pásku: milicionář. Ačkoliv jsou si s Petrem úplně neznámí, mčí se ve zhmotlu výtahy pohledy a pokračují ve své cestě. Není pochyby o tom, kdo zvíťazil. Petrovi je k zalknutí v tomto schodišti. Spěchá k domovním dveřím, aby se nadýchal čerstvého vzduchu. Avšak vzduch, který jej na ulici ovál, je dvojnásob mrazivý. Vypadá to na velmi dlouhou zimu. Mezitím milicionář dochází na druhé poschodí a zvoní dvakrát. Dostává se mu triumfálního přivítání: "Tak jaká byla přehlídka, Petře?"

ÚSPECH SESTRY LUC GABRIELLE

Dáko před dvoma rokmi před budovou firmy Philips v Bruseli, která vyrábá gramofonové desky, zastal rozheganý dvojválnový Citroen. Vyšli z něho dve minisky. Keď sa dostali do kancelárie, hovorila len tá staršia:

Ako viete, v našom klástore na Fischermont máme útulok pre dievčence. A po večeroch spievame spolu pesničky, čo skladá tuta sestra Luc-Gabrielle. - Piesne majú taký úspech u dievčenciev, že nás prosia, aby sme ich nahrali na platne. Mohla by nám spoločnosť Philips spraviť 100 platieň? Viete, platne by sme rozdali ako dar. — Pravdaže ochotne zaplatia za desky...

"Lutujeme. Prišli ste v najhorší čas: pred Vianocami, sme zavalení prácou." — Nedalo sa teda nič iné, ako čakať. — Za tri mesiace, sestríčky sa ozvali znovu: čo je vraj s nahrávaním, šlo by to teraz?... Vedúci u Philipsa sa krútil, ale už sa nemohli vyhovárať na predvianočný nával, a tak nech vraj pridú. Sestra Luc-Gabrielle zanedlho bola u Philipsov spolu s ďalšími štyrmi umiškami v bielo-čiernych úboroch.

A priniesla si i novú nováčičkú gitaru.

Začalo nakrúcanie. Sestríčky boli troška strnovené. Luc-Gabrielle utrúsila niekoľko reholno-nevinných vtipov. Napätie povolilo. Platňa bola zakrátko naspievaná...

Keď si to prehrali vedúci firmy Philips, od prekvapenia nevedeli prísť k slovu. Pesničky sestry Luc-Gabrielle mali ľahkosť vánku, boli melódické a tak ľahodne zneli, ako večerný vánok na vonkove. A tak nie sto kusov, ako to obiednali sestríčky ale vyrobili ich hneď niekoľko tisíc a zaradili ich do albumu, ktorý pretože skladateľka Luc-Gabrielle sa stále na každého len usmieva, nazvali "Socur Sourire" — "Usmievavá sestríčka." Socur Sourire sa zakrátko stalo okridleným menom po celom Belgicku, Holandsku, Francii, Španielsku, Kanade, Švajciarsku a Nemecku.

A dnes už i vo Spojených štátoch, kde sa z tohoto alba predalo už vyše 300.000 kusov.

Zvláštny úspech si získala najmä pesnička z alba, nazvaná "Dominique." Oslavuje sa v nej zakladateľ Dominikánskeho rádu. V Amerike sa len z tejto jedinnej platne predalo doteraz 750.000 kusov.

Výťažok z nahraných piesne "Dominique" predstavuje dnes už tiež vyše 100.000 dolárov. Jde k dobru rádu, — konkrétne na misijnú činnosť v Južnej Afrike, kam sa autorka sestra Luc-Gabrielle odberie, len čo absolviuje potrebný výcvik.

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE
SCARBOROUGH, ONT.
Call number 4-2016
AUTO • BOAT • BONDY
Domazul a všeobecné pojištění
Všeobecné a levočské podmínky
4-2016 - financování

\$ 150.—
SLEVA NA VÝLETNÍ LETENKU

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD
1 ADELAIDE ST. E.
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
Notář

EVROPSKÁ LÉKARNA

JOELLA
LEKY DO ČSSR
Rychlé a přesné dovoz
HARRY'S DRUG STORE
344 BATHURST ST.
TORONTO
Tel.: EMpire 8-1059

6. ZIMNÍ HRY KANADSKÉHO SOKOLA

Kanadský Sokol, okrsek Čsl. Sokolstva v zahraničí, pořádá každoročně sokolské zimní hry jež jsou soubornými závody v lyžování, bruslení a v hře košťatové. Letošní, šesté již, zimní hry se budou konat v krajan-ském středisku v Batawě ve dnech 29. února a 1. března t. r. Závodu se zúčastní dorost a členstvo jednot Kanadského Sokola a hosté. Zimní hry budou

zahájeny v sobotu závody v lyžování a zápas v košťatové. V neděli dopoledne se budou konat závody v krasobruslení a v rychlobruslení a finalové zápas v košťatové. Zimní hry budou řídit náčelník Kanadského Sokola, br. St. Skála z Montrealu a br. Antonín Večeřa, okrskový vedoucí doplňkového tělocviku z Toronto.

ÚSILÍ O JUBILEJNÍ SOKOLSKOU POŠTOVNÍ ZNÁMKU

Výbor pro vydání jubilejního ochotně pošle petici organizaci, která se rozhodne pod-
pisovat všechny sokolské jednoty a naši krajan-skou veřejnost k zahájení podpůrné akce psaním dopisů poslancům, senátorům i Generálnímu Poštovnímu Gubernu do Washingtonu D. C. Kampaň pro známku se utěšeně rozvíjí.

Při slavnostních příležitostech sokolských jednot i krajan-ských organizací jsou schvalovány petice, podepsané všemi přítomnými s uctivým apelem Gen. Poštovního, aby sokolská známka byla vydána. Stalo se tak při banketu Sokola Detroit, Mich. (400 podpisů), při oslavě 75. narozenin br. Karla Zahradníka v Cleveland, Ohio (přes 300 podpisů), při oslavě výročí 90ti let od založení Sokola Cedar Rapids, Iowa (přes 350 podpisů), na vánoční schůzi Bohemian Woman's Civic v Chubu v Chicagu, Ill. (95 podpisů), Dámského Od-
boru České Dobročinné Společnosti v Chicagu (67 podpisů), Výroční schůzi sboru zástupců Českého Nár. Hřbitova v Chicagu (75 podpisů), Czech Club P. Z. K. Robertsdale, Ala. (30 podpisů), Úřadovna AOS. 5611 W. Cermak Rd. Cicero 50, Ill,

Tak je to třeba dělat ve všech sokolských jednotách i krajan-ských organizacích, aby se snaha o vydání jubilejní poštovní sokolské známky potkala s plným zdarem.

Mnoho už bylo uděláno, ale ještě více bude třeba vykonat, aby se kampaň pro sokolskou jubilejní poštovní známku co nejvíce rozvinula. Jen tak splní své poslání. Příklad členů Sokola Portland, Oregon, sokolských jednot a organizací, které již odeslaly petice s podpisy Gen. Poštovního je třeba všude brzy následovat.

AKCE ZDÁRNĚ POKRAČUJE

Příklad, který ve známkové akci dala Sokol Portland, Oregon, Detroit, Mich., Cedar Rapids, Iowa, Cleveland, Ohio a některé naše národní organizace dobře zapůsobil. Úřadovna Americké Obce Sokolské rozeslala v minulých dnech velký počet petic, vyžádaných sokolskými jednotami, spol-ky, řády i jednotlivci.

Přesvědčení, že je třeba v rámci sokolských jubilejních slavností vydání sokolské poštovní známky dosáhnout, ozývá se v každém z dopisů, které AOS. dostává. A přibývá i nabídek ochotné spolu-
práce. Br. Jos. Martinek z Tucson, Arizona poslal dopisy svým senátorům a kongresníkům a posílá jejich vřelou odpověď se slibem plné podpory. Br. John Reiner ze St. Louis, Mo, z kolébky Sokolstva vyžádal si velký počet petic. Br. J. Martin z Oregonu předložil petici i mayorovi města Portlandu. Od něho přišel pozoruhodný a jistě užitečný návrh, aby v každém místě Ameriky, kde žijí naši lidé, bylo vyvoláno usne-
sení městské rady, aby sokolská známka byla vydána.

Potěšující je také spolupráce krajan-ského tisku i rozhlasu. I v zahraničí jsou naši krajané informováni o přípravách k sokolským jubilejním slavnostem v roce 1965. Dozvídají se to z pravidel-
ných sokolských hlídek br. J. Trnky, které z Paříže vysílá do celé Evropy. Naši lidé ve staré vlasti — v Československu jsou podrobně informováni z také pravidel-
ných sokolských hlídek Voice of America a Radio Free Europe, jaké akce pro jubilejní sokolský rok jsou v proudě. Zahraniční noviny jako Československý v Londýně, Čes-
ké Slovo a České Listy v Mnichově v Německu, Nový Domov a Naše Hlasy v Torontu v Kanadě a Videňské Svobodné Listy ve Vídni, Rakousko uveřejňují naši tiskovou službu, a přinesly podrobné zprávy o úsilí AOS., aby jubilejní sokolská známka k počtu Sokolského hnutí v Americe byla vydána.

Ale všechno co bylo doposud vykonáno, je jen začátek propagační akce, která měla by se roz-
vinout do široky i do hloubky. Tato akce měla by být prováděna celou naší čsl. krajan-skou obcí,

každým členem a členkou našich sokolských organizací, národních spolků, klubů, bratr-
ských a sesterských řádů. V každém městě a místě na americkém venkově, kde žijí naši lidé, měla by být činnost v příštích měsících vedena heslem "Vše pro vydání jubilejní poštovní známky k počtu Sokolského hnutí".

Příkladem je akce, kterou zahájily Čsl. Národní Rada Americká a Slovenská Tělocvičná Jednota Sokol, které ve svých novinách dávají přesný návod, jak mají jednotlivci psát Gen. Poštovnímu J. Gronouskmu, aby vydání sokolské známky podpořili. Příklad dává také Sokol Havlíček Týr v Chicagu, který na své veřejné schůzi rozdál petice svým členům se žádostí, aby je nechávali podepisovat v továrnách, v úřadech, ve schůzích jiných spolků a všude, kde se stýkají s Američany, a členy jinonárodních skupin. Také Sokol a Sokolice v Cedar Rapids, hlásí ve svém Bulletinu, že již roz-
dali ve všech obchodech petice k podepisování a poslali je také místním spolkům a píší, jak si více přejí, aby sokolská známka byla vydána. Tak se to má dělat, abychom ve prospěch sokolské známky rozproudili celonárodní akci. Je třeba následovat dobré příklady.

Aby byla sokolská známka skutečně vydána je třeba spolupráce každého čtenáře a čtenářky těchto řádků. Je třeba zahájit akci v každé rodině, v každém okolí, v celém našem krajan-ském životě.

Jedněte ihned! Pište o petici: AOS. 5611 West Cermak Rd, Cicero 50, Ill. Jen za plné spolupráce dobrá věc se zdáří.

(Tisková služba AOS)

NEJVĚTŠÍ OBCHODNÍ DŮM SVĚTA

Největším obchodním domem jest "Macy's" v New Yorku. Cel-
ková rozloha obnáší 46,2 akrů, zákazníci obsluhuje 11,000 prodavačů. Průměrný počet nakupu-
jících se pohybuje kolem 150.000 denně a obrát firmy v roce 1961 dosáhl 520 milionů dolarů. Mr. Macy otevřel obchod 27. října 1858 a jeho tržba za první den ob-
nášela 11 dolarů a 6 centů.

SOKOLSKÝM SVETEM

Valná hromada Severovýchod-
ní župy Americké Obce Sokolské se sídlem v Clevelandu zvolila starostou župy br. A. J. Sustra, náčelníkem E. J. Jirouška, ná-
čelníci A. Hantlovou, vzdělava-
telem Karla Zahradníka. —
Polský Sokol ve Spojených stá-
tech uspořádá letos svůj slet v
Chicagu ve dnech 1.—4. červ-
ce. V rámci sletu budou uspořá-
dány závody v náhradovém těloc-
viku a v lehké atletice. — Valná
hromada Slov. Sokola v Chicagu
— sbor č. 191 "Bratislava" —
zvolila místostarostou jednoty
opět br. Dr. Ant. Hřebíka, sta-
rostu Čsl. Sokolstva v zahraničí.

Manželka br. starosty s. Anna
Hřebíková byla rovněž opět zvol-
ena jednatečkou této jednoty.
Oba zastávají tyto sokolské
úřady již řadu let. — Sokolské
jednoty působící v obvodu města
Cleveland uzavřeli o ustavení
plánovací rady jež pod jménem
"Cleveland Sokols, Inc." by pro-
jednávala a členským jednotám
doporučila společné akce všech
clevelandských jednot. — Na val-
né hromadě Sokola v San Fran-
ciscu ve státě Californie v USA
byla zvolena náčelníci jednoty
opět s. Dagmar Šachová, bývalá
členka evičtelského sboru Soko-
la Toronto 2.

MEZINÁRODNÍ TELOCVIK ROKU 1963.

Uplynulý rok byl jedním z
nejrušnějších na poli mezinárod-
ního soutěžení. Byl zahajovacím
rokem příprav na olympijský rok
a měřením sil jednotlivců i ná-
rodních celků. Z velkého počtu
konaných tělocvičných závodů
jest nutno vzpomenout závody
konané v rámci Pan-amerických
her v Sao Paulu, Středozemních
her v Neapoli, Skandinávských
mistrovství ve Stockholmu a
Letní Universiády v Portu Alegre.
Mimo to se konalo dvacet me-
zinárodních utkání Juniorů, mi-
strovství Evropy v Bělehradě,
několik utkání armád a dokonce i
policejních sborů komunistic-
kých států a několik desítek dal-
ších utkání a mistrovství men-
šího významu. Následující přeh-
led výsledků nejdůležitějších tě-
locvičných podniků minulého ro-
ku jest předzvěstí zajímavých
sonbojů na olympijských hrách
v Tokiu kde lze očekávat mnohá
překvapení.

Pan-americké hry: 1. USA
568,9, 2. Kanada 555,47 (1. Wei-
ler, Kan. 115,67, 2. Tonry, US
115,25). Středozemní hry: 1. Ita-
lie 284,15, 2. Jugoslavie 279,75
(1. Cerar, Jug. 58,20, 2. Carmi-
nucci, It. 57,90). Skandinávská

mistrovství: 1. Finsko 222,30, 2.
Švédsko 221,65 (1. Storhaug, Nor-
sko 56,40, 2. Kestola, Fin.) Ně-
mecko-Švédsko 281,25:278,85 (1.
Lyhs, Něm) Německo - Finsko
281,10:280,75 (1. Fürst, Něm.
57,30). Itálie-Bulharsko 285,90 :
282,10 (1. Menichelli, It. 58,50).
Itálie - Polsko 560,95 : 557,25 (1.
Menichelli, It. 114,85). Japonsko-
"Evropa" v Mnichově 228,20 :
223,40 (1. Endo, Jap. 57,55) v
Luxemburku 210,30:232,80 (1.
Jamašita, Jap. 48,35). Jugoslavie
-SSSR-Bulharsko 560,10:559,85 :
557,35 (1. Cerar, Jug. 115,85).
Rakousko - Holandsko 271,10 :
267,75 (1. Jaegers, Hol. 56,60).
Švédsko - Norsko 277,00:275,40
(1. Storhaug, Nor. 57,55). Švýcar-
sko - Francie 278,55:275,85 (1.
Feuz, švýc. 56,60). Švýcarsko-Ra-
kousko 277,80:259,95 (1. Feuz,
švýc. 57,25). SSSR-Finsko 282,60
:280,30 (L. Lisickij, SSSR 57,40).
SSSR - Německo 280,40:279,40
(Gromov, SSSR 57,10). SSSR -
Itálie 286,70:284,60 (1. Šachlin,
SSSR 57,85). Místrem Evropy se
stal podle očekávání mistr Jugo-
slavie Cerar. K překvapením
loňského roku patřilo genseční vi-
tězství teprve 16ti letého Sako-
mota na mistrovství USA a vý-
sledek Letní Universiády v Portu
Alegre kde tři mladí a dosud
neznámí Japonci odsunuli mistra
světa z roku 1962 Titova (SSSR)
až na čtvrté místo! — jw —

JEDNO ZE SERIE POSELSTVÍ O SLUŽBÁCH PROVINČNÍ VLADY

V PŘÍRODĚ... BOHATŠÍ ŽIVOT

Ať už během rekreace či během zamě-
stnání, Novo-Kanaďané posílili nesmírně
soustavu naší společnosti svou účastí na
všem, co se odehrává v přírodě. Tak se
rozšiřuje rozsah jejich zájmů o činnost,
které se věnují také rození Kanaďané a
zároveň se tím zvyšuje užitečnost veřej-
ných pozemků (t. zv. Crown Lands) jež
tvoří i dnes 89% Ontaria.

Pohotovost nové příchodcích, s kterou se
věnují životu v přírodě a radují se ze
všech výhod, je se zájmem sledována ú-
ředníky ministerstva polí a lesů. Mini-
sterstvo spravuje mimo jiné:

Provinční parky a všechno, co k nim patří
— pro pikniky, táboření, výlety, cesty ka-
noji, vodní sporty a přírodní studie;

Veřejné pozemky (Crown Lands) a je-
jich prodej majitelům úmlelních chat;

Přístup k vodě — udržování břehů a bu-
dování přístavních zařízení pro privátní
lodě;

Rybaření a příslušné předpisy, které smč-
fuji k zajištění nejlepších úlovků pro nej-
větší počet osob;

Ulovba a příslušné předpisy a zákony,
pomocí jichž se dosáhne nejlepších úlov-
ků největším počtem osob;

ONTARIO
PROVINCIE PŘÍLEŽITOSTI

DEPARTMENT OF LANDS AND FORESTS

HON. A. KESLO ROBERTS, Q.C., Minister

F. A. MacDOUGALL, Deputy Minister

ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONI
doporučuje
výborné dorty
mandlové a oříškové,
české punčové dorty
a výborné zákusky

JOE'S
BAKERY & COFFEE SHOP
612 KING ST. E. — JA 4-3111
Neslídíte naši koudrnu!

NOVÉ KORIČKY
NA MÍRO. PŘE-
MODELOVÁNÍ
Změní se zábrus
Odborné opravy

FRANK PECH
285 KING ST. E., HAMILTON
Ontario Tel.: JA 2-8936

JOHN GREGOR
Dovoluje si oznámiti, že opět provádí
reikery Plumbing Heating, opravy i
nové práce, pod firmou
QUALITY PLUMBING & HEATING
COMPANY
Volejte LE 3-8396
YAROSLAV HUEBER
ADVOKÁT a NOTÁŘ
347. BAY STREET
Suite 210
Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196
Toronto 1

Ušetřte na nabytku,
když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

Hon. A. Keslo Roberts, Q.C.

Bezpečnost lovců — noví lovci musí pro-
jit zvláštním kursem bezpečnosti a vý-
cviku dříve se jim udělí lovecká povolení.
Ochrana lesů a připomínky všem návštěv-
níkům lesa, jak důležité je chovat se tak,
aby se zabránilo lesním požárům.

Důležitou událostí několika posledních
let je vznik mnohých rybářských a lo-
veckých klubů mezi Novo-kanaďany. Ty-
to nové kluby obohacují kanadský život
tím, že udržují staré tradice a tím, že
pomáhají svým členům rozumět všem
zákonům a předpisům, jež mají za účel
rozmumné užívání našich společných pří-
rodních pokladů.

V každé oblasti jsou úředníci minister-
stva polí a lesů ochotni spolupracovat se
všemi skupinami osob, které se snaží
zachovat nezkážený ráz našich přírodních
parků a váží si našich přírodních zdrojů
— v lese, na poli a ve vodě. Chováme-li
se rozumně dnes, máme se na co těšit v
budoucnosti.